

877 Å, dette skriket av en smerte

Å, det-te skri-ket av en smer-te som knu-ser
sten og vel-ter trær, kan ik-ke hen-te deg til -
ba - ke, kan al - dri nå deg der du er.
Se, fug-ler flok-ker seg i u - ro, og by-er
fin-ner in - gen fred. Av den-ne jor-den er du
kom - met, og den-ne jor - den var ditt sted.

2 I vinden hører vi din stemme,
i havet spiller vi din tro.
Ditt liv er spor langs våre stier,
vårt savn er to forlatte sko.
Hver dag, hver time du er borte,
er ekko av en tid forbi.
Av denne jorden er du kommet,
til denne jorden skal du bli.

3 Å, dette skriket av en smerte
har bitt seg fast som naglet hud.
Vår sorg er vevd i samme stykke
som bildet av en såret Gud.
Her ender livet i et løfte;
den som har mistet alt, skal få.
Av denne jorden er du kommet,
av jorden skal du gjenoppstå.